

El Diacrític | | Actualitzat el 16/01/2017 a les 10:15

?18G i 9F, vagues a l'ensenyament públic, encara que sigui per les molles

Jordi Martí Font analitza les causes per seguir les vagues convocades a l'ensenyament el 18 de gener i el 9 de febrer | «No estem parlant del pa sencer i ni tan sols d'un tros de pa. Són vagues per les molles, però avui les molles esdevenen imprescindibles per continuar fent la nostra professió com a ensenyants sense esdevenir una altra cosa que no anomenaré»

Alumnes dibuixant en una aula | Ángel Gutiérrez Rublo

Els dies 18 de gener i 9 de febrer, professores i mestres estem cridades a participar en dues vagues en defensa de l'educació pública, unes vagues en què també són cridades a donar-hi suport mares i pares, alumnat en general. Es tracta de dues vagues que volen incidir en la tramitació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 per tal d'aconseguir, en aquest cas, les molles. No, no estem parlant del pa sencer i ni tan sols d'un tros de pa. Són vagues per les molles, però avui, el 2017 i aquí, les molles esdevenen imprescindibles per continuar fent la nostra professió com a ensenyants sense esdevenir una altra cosa que no anomenaré.

Massa sovint, a les classes, claustres, reunions i passadissos veus gent nerviosa, amoïnada,

sense respostes possibles a problemes que veuen impossibles de solucionar. És normal veure professores i professors que no aconsegueixen ni tan sols *controlar* les seves aules, ja no parlo d'ensenyar alguna cosa, i es pregunten què falla ara si abans ells mateixos podien fer-ho. I el tema és clar, avui la diversitat d'alumnat (que ha d'existir perquè la nostra societat és així) no té una resposta adequada per part de l'administració, que no dota els centres de tot allò necessari per fer-hi classes en les mínimes condicions exigibles.

Les classes estan massificades, els substituïts i substituïtes tenen condicions laborals draconianes segons les quals no tenen vacances perquè els fan fora abans, les ràtios legals són de 30 nens i nenes per classe com a conseqüència de les retallades, amb múltiples tipologies d'alumnes que no es poden tractar de cap manera ja que també hi ha hagut retallades en reforços i recursos bàsics com són TEIs, USEE, possibilitat de dobles tutories o aules d'acollida.

Qui governa va retallar les plantilles, va robar les vacances als treballadors que no eren definitius i va tancar aules mentre apujava les ràtios fins a extrems inassumibles. Mentrestant, l'escola privada no parava de rebre diners i més diners (les escoles de l'Opus Dei, 30 milions d'euros a l'any) i les concertades, que són escoles privades pagades amb diners de totes i tots, passaven al davant de l'escola pública quan calia tancar o deixar obertes línies de P3. I res d'això és culpa de Madrid...

Amb aquestes vagues demanem un augment de 140 milions d'euros en el pressupost d'ensenyament, les molles com deia, per tal de reduir l'horari lectiu i tornar a les 18 hores a la secundària i 23 a la primària, rebaixar el nombre d'alumnes per grup i ampliar l'oferta d'ocupació. Amb un mínim de voluntat política es pot fer i en això estem.

Tornem ara a fer vaga perquè aquesta és una eina que serveix i pot servir. I no admetrem que ningú ens digui que callem per no entorpir un *procés* que precisament el que hauria de fer seria valorar que qui treballa en espais com aquests demani treballar millor per tal que infants i joves estiguin ben atesos i esdevinguin persones plenes. Cap procés d'alliberament nacional pot prescindir, precisament, del seu futur, de l'educació. I ara, ens mobilitzem per les molles, pels mínims, perquè són imprescindibles avui i aquí. Senyores i senyors que maneu tant, feu un gest i comenceu a revertir l'actual situació.